

Forslag til folketingsbeslutning om rigsretstiltale mod fhv. minister Johannes Kjærbøl.

Fremsat den 28. oktober af *Ninn-Hansen, Henry Christensen, Erik Eriksen, Axel Kristensen, Poul Møller, Sønderup, Poul Sørensen og Thestrup.*

Folketinget beslutter, at fhv. minister for Grønland Johannes Kjærbøl skal tiltales for rigsretten til straf i anledning af hans embedsførelse i året 1957.

Tiltalen rettes mod forhenværende minister Johs. Kjærbøl,

- 1) fordi han som minister for Grønland i marts 1957 gennem den kgl. grønlandske handel medvirkede til, at 7 af Handelsens skibsførere den 11. marts 1957 afgav en erklæring, som på et væsentligt punkt, nemlig vedrørende passagerbefordring ved vintersejlad, var ændret i forhold til en af skibsførerne den 8. samme måned afgiven erklæring, hvori advaredes mod sådan befordring, til trods for at han var vidende om, at erklæringen skulle bruges som dokumentation over for folketetinget ved besvarelsen af et af nu afdøde folketingsmand A. Lynges stillede spørgsmål, der drejede sig om forsvarligheden af vintersejlad med passagerer.
- 2 a) fordi han som minister for Grønland den 13. marts 1957 i folketetinget i sine besvarelser af nu afdøde folketingsmand A. Lynges spørgsmål af 11. samme måned om forsvarligheden af at opretholde vinterbesejling på Grønland med fuldt passagerantal og sammes tillægsspørgsmål den 13. marts som bekræftelse for rigtigheden af sine udtalelser om, at vintersejlad burde opretholdes, uden nærmere oplysninger om dens tilblivelsesmåde dokumenterede skibsførernes erklæring af 11. samme måned, skønt han var vidende om, at skibsførerne i disses erklæring af 8. samme måned havde tilrådet at indskrænke vintersejlad til det mindst

mulige, særlig med henblik på passagerbefordring, og derved undlod at give folketetinget fuld og loyal oplysning om alle kendsgerninger, som var af betydning for folketingets vurdering.

- 2 b) subsidiært fordi han dokumenterede skibsførernes erklæring af 11. samme måned uden at have sikret sig, at erklæringen var udtryk for skibsførernes virkelige mening om vintersejladen med passagerer, til trods for at han var bekendt med folketingsmand A. Lynges spørgsmål og den alvorlige baggrund herfor, herunder Lynges henvisning til, at Grønlandsnavigatørerne efter hans opfattelse for størsteparten var modstandere af vintersejlad, at han var bekendt med, at en af medunderskriverne, skibsfører Møller, i Dagbladet Politiken havde udtalt sig imod vintersejlad, og at han var bekendt med, at der havde været vanskeligheder ved tilvejebringelsen af skibsførernes erklæring af 11. marts, hvorved han undlod at opfylde sin pligt som minister til at sikre folketetinget fuld og loyal oplysning om alle kendsgerninger, som var af betydning for folketingets vurdering.
- 3) fordi han som minister for Grønland i marts 1957 over for daværende redaktør af Grønlandsposten Palle Brandt har fremsat trusler om at afskedige denne fra nævnte stilling, såfremt redaktør Brandt fortsatte med at fremkomme med kritiske artikler om forsvarligheden af vintersejlad på Grønland.

Folketinget vælger til offentlig anklager under denne rigsretssag højesteretssagfører Carl Ricard.